

Delavska enotnost

Časopis slovenskih delavcev

Ljubljana, 14. novembra 1996 ☆ številka 52 ☆ letnik 55 ☆ odgovorni urednik: Ciril Brajer

SINDIKALNEMU ZAUPNIKU IN ČLANSTVU

Po opozorilni stavki 24. oktobra 1996 Svobodni sindikati Slovenije nismo obstali. Nasprotno, zelo odgovorno in pospešeno načrtujemo in se dogovarjamo o strategiji Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, kako naprej. Ne samo kako naprej, ampak kaj početi zdaj in tukaj. Zato smo Svobodni sindikati Slovenije predlagali:

1. sprožitev postopka pomirjanja med delodajalskimi organizacijami in sindikati, določenega v splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo,
2. skupni dogovor med delojemalci in delodajalci podpisniki splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo, in sicer:
 - da se pogajamo o morebitnih spremembah in dopolnitvah sedaj veljavnih kolektivnih pogodb,
 - da v času pogajanj veljajo sklenjena splošna kolektivna pogodba in sklenjene panožne kolektivne pogodbe,
 - da si bomo prizadevali skleniti pogajanja najkasneje do izteka veljavnosti socialnega sporazuma za leto 1996,
 - enakopravnost pogodbenih strank, varovanje pridobljenih pravic delavcev, predlogi za pogajanja morajo biti pisni z obrazložitvijo,
3. sindikatom podpisnikom splošne kolektivne pogodbe, da bi skupaj proučili možne spremembe in dopolnitve splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo,
4. sprožitev ustreznih postopkov za zmanjšanje nekaterih previsokih direktorskih plač.

Delodajalske organizacije smo ponovno opozorili, da če z njihove strani ne bo prave volje in pripravljenosti za kompromise oziroma sporazumevanje, lahko s 1. 1. 1997 nastane prevelika pravna praznina, ki dopušča krčenje in kleščanje pridobljenih pravic delavcev. Zato v Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije ponujamo kompromisne predloge in hkrati načrtujemo

resne aktivnosti za množično stankovno sindikalno gibanje.

V Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije ponovno poudarjamo, da ne bomo pristali na zniževanje pridobljenih pravic slovenskih delavcev in delavcev.

mag. Dušan Semolič, predsednik ZSSS
Rajko Lesjak, sekretar ZSSS

NOV STAVKOVNI VAL V KOVINSKI INDUSTRIJI V PODRAVJU

stran 3

Josip Bajc, predsednik Sindikata državnih in družbenih organov iz sestave ZSSS in župan Postojne, je po neuradnih podatkih izvoljen za poslanca državnega zbora.

Čestitamo!

Uredništvo Delavske enotnosti

Spoštovani kolega!

Iskreno Ti čestitam ob izvolitvi za poslanca v Državni zbor Republike Slovenije. Glede na to, da šest let dobro sodelujemo, upam in si želim, da bi to sodelovanje ohranili tudi v bodoče.

Drago Ščernjavič, sekretar ROS

Skei je dal državi le še mesec časa

Sreda, 14⁰⁰

Delavcem Revoza, ki nimajo enakopravne možnosti sodelovati pri lastninjenju, je prekipelo. Sprožili so pobudo, SKEI jo je vzel zelo resno in na seji izvršnega odbora ta teden obravnaval svoje aktivnosti pri lastninjenju podjetij v državni lasti.

Ob tehtanju mnenja ministra za delo Toneta Ropa, da je država Slovenija vendarle lastnica 49 odstotkov Revoza in bi bili delavci svojih lastninskih pravic lahko deležni iz tega naslova, se je razprava razgrela:

»Mnenja in obljube poslušamo že lep čas! Revoz so takšne, za železarne drugačne in za skladova podjetja spet tretje... Že zdavnaj bi bile lahko izpolnjene, če bi bilo le za kanček dobre volje in pripravljenosti. Tako pa vse bolj kaže, da bodo tudi ti delavci ostali z dolgimi nosovi in praznih rok!« Zato je predsednik SKEI Albert Vodovnik predlagal sklep, ki je bil soglasno sprejet:

»Država ima za vse tri omenjena področja, kjer so lastninske in s tem ustavne pravice delavcev kršene, mesec dni časa, da svoje obljube konkretizira v pisne obvezujoče predloge, na kakšen način in kdaj bo prizadetim delavcem zagotovila udeležbo pri lastninjenju.

Sicer bo SKEI takoj po poteku tega roka sprožil tožbe za vsakega prikrajšanega delavca pesbej in hkrati tudi ustavni spor!«

Več o omenjeni seji, na kateri so ocenjevali tudi urešničevanje kolektivne pogodbe, bomo pisali v naslednji številki Delavske enotnosti.

ALI SINDIKATOM RES USTREZA KAOS?

stran 6

TEMNE PLATI DELA

stran 7

sindikalni
ZAUPNIK

EVROPA NA DALMATINOVNI 4

ŽELEZARJI SPRASUJEJO, KDAJ JE VLAK JAVNI PREVOZ

EVROPA NA DALMATINOV 4

Metka Rokсандić je donedavnega vodila podravske svobodne sindikate, zdaj pa se Maribora vozi v službo v Ljubljano, kjer ima pisarno na Dalmatinovi 4. Že nekajkrat nas povprašali, kaj se v tej pisarni pravzaprav dogaja, in vedeli smo odgovoriti le eno: Evropa! Za kaj pa v resnici gre?

»Saj ste kar prav odgovarjali. V ZSSS sem zadolžena za projekt pridruženja evropski uniji tudi po sindikalni plati.«

Je to pobuda ZSSS?

»Ne, čeprav smo jo dprti rok sprejeli. Pobuda je prišla od Evropske konfederacije sindikatov in je v skladu z njeno politiko integriranja držav srednje in vzhodne Evrope v Evropsko unijo.«

Je to njihova uradna formulacija?

»Je, z njo mislijo šest držav tega območja, ki so že podpisale evropski pridružitveni sporazum, štiri, ki so v fazi sprejemanja. Teh deset kaže esno voljo za vstop v Evropsko unijo in Evropska konfederacija sindikatov jih v svojih integracijskih prizadevanjih resno upošteva.«

Očitno tudi Slovenijo, prav?

»Tudi našo državo, saj namo pridružitveni sporazum podpisan, čeprav ni ratificiran.«

Vsekakor sodimo med države, katerih sindikalne organizacije hoče Evropska konfederacija sindikatov privariti in usposobiti, da bodo postale aktivne v teh procesih. Sindikalno gibanje je pač del družbenega gibanja in Evropa ga resno upošteva. Brez sodelovanja si ne predstavlja resnega družbenega

gibanja, kaj šele tako celovitega in zahtevnega, kot je združevanje Evrope oziroma širjenje Evropske unije.«

Lepo je slišati, da v belem svetu tako cenijo in tudi v resnici upoštevajo sindikalno gibanje. Pri nas menda ni lelej tako. Vas to ovira?

»Tudi pri nas bo moralo biti tako, tudi če hočemo v Evropo, pa še posebej tripartitni sistem je del evropskega sistema in ena temeljnih predpostavk razvoja. Brez njega sodelovanje ne bo možno.«

Evropa pričakuje, da bo tripartitni sistem enakopravnih socialnih partnerjev prevladal tudi v državah, ki se skušajo pridružiti Evropski uniji.«

Pričakovanja so eno...

»...In vsi skupaj se bomo morali zelo potruditi, da se bodo izpolnila! Saj poznate

veščanje, osveščanje, izobraževanje in usposabljanje je med pomembnimi cilji te združbe in med najpomembnejšimi prednostmi, ki jih lahko izkoristimo mi.«

Konkretno to pomeni?

»Evropska konfederacija sindikatov takšne projekte integracije že uresničuje v šestih državah kandidatkah, ki sem jih omenjala v uvodu. V teh državah so tudi že ustanovili stalne sindikalne odbore za integracijo. Delujejo na nacionalnih ravneh in so sestavljeni iz vseh sindikalnih central posameznih držav. Le sindikalne zveze so namreč lahko članice Evropske konfederacije sindikatov in vsaka država torej lahko postavi le en sindikalni integracijski odbor.«

Katerega osnovno poslanstvo je?

»Cilj takšnega odbora je organizirati vse sindikalne centrale na nacionalni ravni, jim posredovati vse potrebne informacije in stike za odločitve o vključevanju v Evropsko unijo.«

Vi ste za zdaj torej predhodnica takšnega odbora?

»Približno tako. Kot država Slovenija smo tudi njeni sindikati v evropski čakalnici. Vse informacije, ki jih omenjam, pa lahko čakalno dobo skrajšajo oziroma olajšajo odločitve.«

Vidimo, da tudi v drugih državah kandidatkah, kjer projekt formalno še ni stekel, že tkejo vezi in sodelujejo,

tisti slavni, obsežni evropski vprašalnik, ki so ga morale izpolniti države kandidatke?!

Pri sestavljanju odgovorov nanj naj bi sodelovali tudi sindikati, pa so to, vsaj vsebinsko, dosegli le na Madžarskem. Poljski sindikati so sodelovali formalno, bolj kot fasada. Slovenija je to prilžnost žal zamudila. Gotovo ne po krivdi sindikatov.«

Prav pri takšnih stvareh bi pričakovali, da bo Evropa, predvsem Evropska konfederacija sindikatov, pomagala...

»Saj to je ena njenih temeljnih vlog. Sindikatom v državah kandidatkah skuša pomagati z informacijami, s seznanjanjem z metodami, sistemi, razmerami in pogoji delovanja v Evropski uniji. Ob-

kjer je le mogoče. In tako se tudi mi pripravljamo in vključujemo v informacijske tokove Evropske konfederacije sindikatov in v njene oblike izobraževanja. To gre na njihove stroške, nam pa pomembno odpira številna vrata. Spoznavamo evropske dokumente, principe delovanja tako Evropske unije kot Evropske konfederacije sindikatov, že na tej stopnji smo navezali mnogo stikov in dobili precej zaveznikov, tudi prijateljev.«

Pisma, ki to dokazujejo, smo že objavili tudi v Delavski enotnosti. Upamo, da jih bomo lahko vse več. Hvala za pogovor.

Ciril Brajer

Maribor, 11. 11. ob 11. uri

Trgu svobode v Mariboru se je kot vsako leto tudi letos 11. 11. ob 11. uri začelo tradicionalno štajersko martinovanje, ki je privabilo več kot 10.000 ljudi. Prireditev je vrhunec doseglja srednjepopolneva, ko so krstili mlado vino in nazdravili najlepšim »Martimovim goskam«. Zabava je nato kajpak trajala pozno v noč... Mariborski Trg svobode je večnamenska mestna površina. Na njem mariborčani tudi stavkajo, silvestrujejo, protestirajo, zborujejo... V času opozorilne stavke 24. oktobra so na tem mestu protestirali proti povelji kolektivnih pogodb in krčenju delavskih pravic. Na martinovanje so se temperamentni štajerci tu »krepko« povseslili. Na istem mestu bodo z enako vnemo stavkali, če jim bodo novi oblastniki ali delodajalci spet kakšno »zagodli...« (T. K.; foto: Dragiša Modrinjak)

Delavci in sindikat Gorenja za slovenjgraško bolnišnico

V akcijo zbiranja prostovoljnih prispevkov za nakup mamografa za potrebe slovenjgraške bolnišnice so se uspešno vključili tudi zaposleni v poslovnem sistemu Gorenje: za ta namen so zbrali več kot 800.000 tolarjev!

K zbiranju so zaposlene najprej povabili v tedenskem informativnem uradnem obisku v Gorenju, nato pa preko organizirane akcije sindikata SKEI Gorenje še 605.050 tolarjev, ki so jih prispevali delavci Gorenja. Poleg teh prispevkov zaposlenih v Gospodinjstvih aparatih (kar 109.450 tolarjev so prispevali zaposleni v programu Kuhalni aparati!) in drugih Gorenjevih družbah v Velenju so 167.000 tolarjev pomoči namenili še iz sredstev zbrane članarine sindikalnih podružnic SKEI, konference in sklada vzajemnosti in solidarnosti poslovnega sistema. Skupno so torej za nakup mamografa in dodatne opreme za Splošno bolnišnico Slovenj Gradec prispevali 810.150 tolarjev!

»Delavke in delavci Gorenja smo ponovno dokazali, da nimamo veliko, vendar pa tudi ne tako malo, da ne bi prispevali nekaj za solidarno, humano pomoč,« je povedala sekretarka SKEI Gorenje Jožica Hercog. »Prepričana sem, da je akcija preko našega sindikata uspešno sklenjena, zato velja zahvala vsem darovalcem in sindikalnim zaupnikom, ki so pomagali pri zbiranju prostovoljnih prispevkov v naših sindikalnih podružnicah, obratih, oddelkih in službah poslovnega sistema Gorenje.«

Hinko Jerčič

Zveza svobodnih sindikatov Slovenije organizira izobraževalni seminar KAKO SKLEPAMO PARTICIPACIJSKI DOGOVOR IN REŠUJEMO SPORE MED SVETOM DELAVCEV IN DELODAJALCEM

Cilj izobraževalnega seminarja je teoretična, predvsem pa praktična usposobitev članov svetov delavcev in sindikalnih zaupnikov za sklepanje participacijskih dogovorov med svetom delavcev in delodajalcem. Na seminarju bodo predstavljeni tudi način reševanja sporov med svetom delavcev in delodajalci, vloga sveta delavcev pri postopku reševanja presežkov delavcev in način pogajanj o participacijskem dogovoru.

Seminarja se lahko udeležijo člani sindikatov, ki so združeni v Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije.

Čas: 25. 11. in 26. 11. 1996

Kraj: Sindikalni izobraževalni center Radovljica, Gradnikova 1

VSEBINA:

Ponedeljek, 25. novembra 1996 od 9.00 do 12.30 ure:

Tema I:
VSEBINSKA PRIPRAVA OSNUTKA PARTICIPACIJSKEGA DOGOVORA

Predavatelj: mag. Mato Gostiša, *ŠCID »Studio participatis«* od 12.30 do 14.00: ODMOR

od 14.00 do 15.45 ure:

Tema II:
REŠEVANJE SPOROV MED SVETOM DELAVCEV IN DELODAJALCEM

Predavatelj: dr. Zvone Vodovnik, *direktor Inštituta za delo pri Pravni fakulteti v Ljubljani* od 15.45 do 16.00: ODMOR

od 16.00 do 17.00 ure:

Tema III:
SVET DELAVCEV IN POSTOPEK REŠEVANJA PRESEŽKOV DELAVCEV

Predavatelj: Gregor Miklič, *pravnik, član predsedstva Sveta ZSSS*

Torek, 26. novembra 1996 od 9.00 do 13.00 ure:

Tema IV:
KAKO SE POGAJAMO O PARTICIPACIJSKEM DOGOVORU

a) Konkretna navodila za vodenje pogajanj
b) Simulacija pogajanj ("case pogajanja")
c) Analiza vsebine doslej sprejetih participacijskih dogovorov v Sloveniji
Predavatelj: dr. Bogdan Kavčič, *konzultant za upravljanje človeškega dejavnika pri ITEO - Inštitutu za trženje, ekonomiko in organizacijo iz Ljubljane* od 13.00 do 13.15: ODMOR

od 13.15 do 14.00 ure:

SPLOŠNA RAZPRAVA IN SKLEPNE UGOTOVITVE TER PRIPOROČILA

Metode dela: predavanja, razprave, igranje vlog, delavnica

Prijave za seminar na izpolnjeni prijavnici pošljite na naslov: Zveza svobodnih sindikatov Slovenije, Dalmatinova 4, Ljubljana, najkasneje do 18. novembra 1996.

Seminar bomo izvedli, če bo najmanj 20 prijav. Če bo prijav več, bomo preostale prijavitelje uvrstili na naslednji seminar.

Kotizacija za seminar, ki vključuje tudi strokovno gradivo, znaša 20.000 SIT za posameznega udeleženca. Prijavnici za seminar je treba priložiti tudi potrdilo o plačani kotizaciji (kopijo virmana).

Kotizacijo nakažite na ŽR Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, št. 50101-678-47511. Na virmanu pod namen nakazila pripišite »Seminar V, sklic na številko 10«.

Za udeležence, ki želijo biti nastanjeni v SIC Radovljica, je treba to navesti v ustrezni rubriki na prijavnici.

Stroški bivanja in prehrane se poravnajo v SIC (polni penzion v dvoposteljni sobi je 5.000 SIT).

Dodatna pojasnila v zvezi s tem seminarjem dobite pri Vandi Rešeta, telefon 061/316-489, in pri Klari Šimic, telefon 061/13-10-156.

Vanda Rešeta, vodja izobraževanja pri Svetu ZSSS

Prijavnica za izobraževalni seminar KAKO SKLEPAMO PARTICIPACIJSKI DOGOVOR IN REŠUJEMO SPORE MED SVETOM DELAVCEV IN DELODAJALCEM (25. in 26. novembra 1996)

Ime in priimek:

Datum rojstva:

Izobrazba:

Naslov doma:

Zaposlitev: naziv in naslov družbe:

- delovno mesto:

Član sindikata dejavnosti Slovenije:

Član sveta delavcev: DA NE

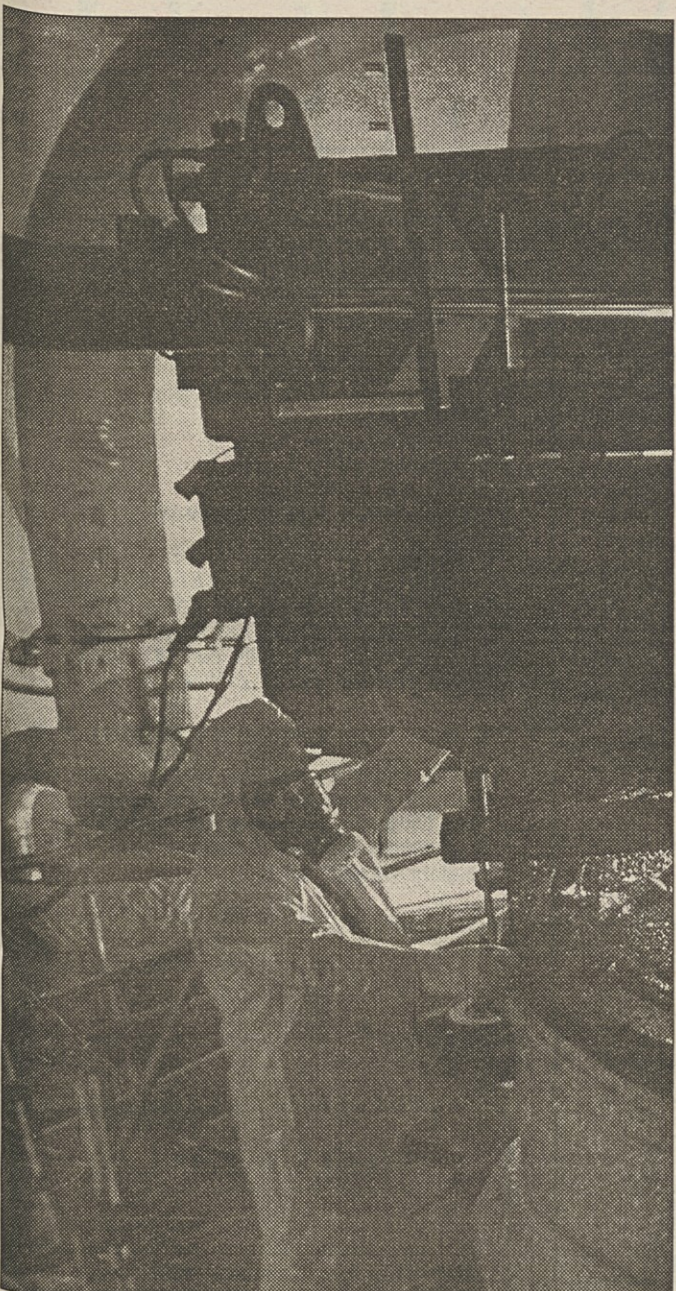
Telefonska številka: - doma:

- v službi:

OPOMBA: Med seminarjem bo udeleženec nastanjen v SIC Radovljica (obkrožite): DA NE

V, Žig in podpis odgovorne osebe:

dne

Premiki se še največ kažejo v večjem obsegu dela inšpektorjev, saj se je ta v lanskem letu povečal za dobro tretjino. To so dosegli z nekoliko večjimi pristojnostmi, ki jih narekuje nov zakon o inšpekciji dela. Polovica inšpektorjev (35) se ukvarja s kršitvami delovnih razmerij, preostala polovica pa s kršitvami varnosti pri delu.

Tako je bilo leta 1994 prek 3.600, lani pa že skoraj 5.000 različnih vrst inšpekcijskih pregledov. Leta 1994 so izdali 215, lani pa že 850 odločb. Ovdab tožilcem je bilo pred dvema letoma 15, lani 50. Leta 1994 so prijavi 400 kršiteljev sodniku za prekrške, lani 900.

Kršenje predpisov

Po mnenju Boruta Brezovarja so motivi kršenja tovrstne zakonodaje predvsem ekonomske narave. Starejša podjetja kršijo predpise z izgo-

Zakonodaja, ki ureja to področje, je neučinkovita, saj je narejena za drug čas in prostor. Čim prej bi morali spremeniti zakon o delovnih razmerjih. Neučinkovite so tudi kazni: najstrožja kazen za delodajalca je komaj 100.000 tolarjev. Instrumentarij, ki bi prisilil delodajalca, da bi spoštoval zakon, je neprimeren za sedanje razmere. Zaradi gospodarske krize in visoke brezposelnosti delavci velikokrat privolijo v nekaj, čemur bi se morda pred leti še glasno upirali. Delavci, ki so kot tehnološki presežki prijavljeni na zavodu za zaposlovanje, vse pogosteje privolijo v tako imenovano delo na črno, da lahko preživijo. Nekateri ob tem dobivajo nadomestila z zavoda ali pa tudi ne, če se jim je čas že iztekel. Pri delu na črno delodajalec ne plačuje nobenih prispevkov. Če ga delavec slučajno prijavi, je to področje inšpektorjev dela. V

Ukrepa le v primerih, ko gre za hujske kršitve, ki jih prijavijo delavci sami.

Socialni mir

Najpogostejših pojavnih oblik nepravilnih in nezakonitih ravnanj delodajalcev je cel kup. Dogaja se, da delodajalci nimajo sklenjenih pogodb o zaposlitvi ali pogodb o delu z delavci, izplačila za delo dobijo na roko. Izhodiščne plače določajo v nasprotju s tarifnimi prilogami panožnih kolektivnih pogodb, zadržujejo delovne knjižnice, nezakonito izpeljujejo postopke presežnih delavcev, delavcev ne prijavijo v pokojninsko, invalidsko in zdravstveno zavarovanje itd.

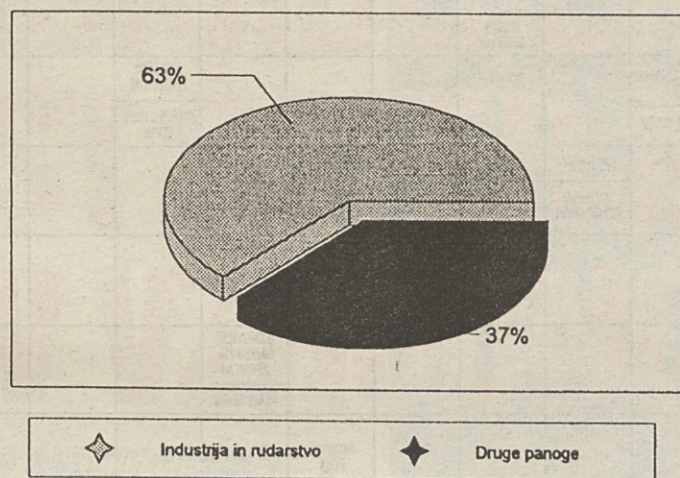
Še slabše so razmere na področju varstva pri delu. Novopečene podjetnike v glavnem zanima le dobiček, ne pa varne in zdrave delovne razmere. Podobno se dogaja v zastareli industriji. Periodičnih

delavci zaradi doseganja norm pogosto odstranjujejo zaščito na strojih. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev in ljudi običajno tudi ne opravljajo periodičnih preiskav kemičnih in fizikalnih škodljivosti ter mikrokrime.

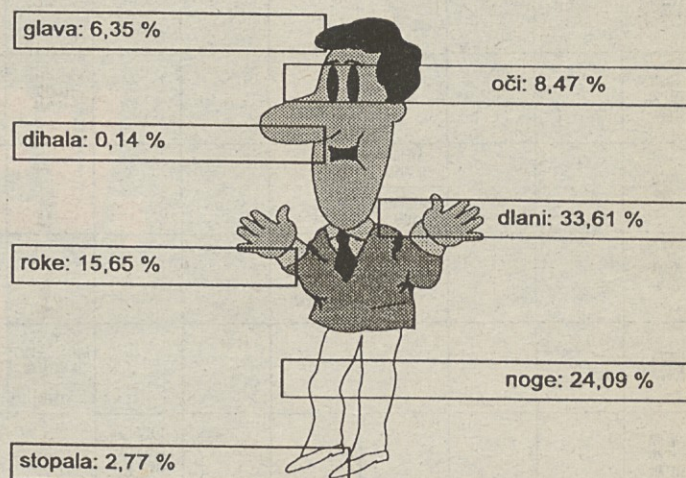
V posameznih primerih so inšpektorji ugotovili, da so stroji in oprema celo uvoženi, a jih v tujini ne uporabljajo več zaradi umazane proizvodnje in neustrezne tehnologije.

Zgodba zase so zdravstveni pregledi. Razen prvih pregledov delavcev ob sprejemu v delovno razmerje, zdravstvenih pregledov ni. Zdravstvenih ocen delovnih mest, ki bi služila zdravnikom medicine dela, tudi ni. Delavce običajno premeščajo na druga delovna mesta, da se prikritijo zdravstvene okvare in sumi o poklicnih boleznih.

Razporeditev poškodb po panogah

Razporeditev poškodb po delih telesa

TEMNE PLATI DELA

Spremenjene družbene razmere so v zadnjih nekaj letih prinesle s seboj tudi poplavo kršenja pravic delavcev na področju delovnih razmerij in varnosti pri delu. »Delovne razmere in pravna varnost zaposlenih v Sloveniji se po zadnjih podatkih niti ne izboljšujejo niti ne slabšajo,« ocenjuje Borut Brezovar, glavni inšpektor dela. Ker smo najnižjo stopnjo pravne varnosti delavcev dosegli pred poldrugim letom, to praktično pomeni, da je vsakršna varnost slovenskih delavcev na delovnem mestu še vedno na psu.

vorom, da nimajo denarja, mlajša pa zato, da bi se hitreje premoženjsko okoristila. Gre za kršenje predpisov po dolgem in počez, tako da so delovna sodišča dobesedno zasta z različnimi ovadbami. Delovni spori se vlečejo tudi po pet let, preden prideš na vrsto. Če ima delodajalec sposobnega advokata, pa še dlje.

Borut Brezovar, glavni republiški inšpektor dela: »Pravice delavcev se kršijo podolgem in počez...«

Strožje kazni

Glavna ovira je tudi na tem področju zakonodaja. V veljavi je še vedno zakon iz leta 1986, ki temelji na družbeni lastnini. Tudi na tem področju so zaradi uvajanja zasebne lastnine nastale nove razmere, ki bi jih morali čimprej zakonsko urediti. Sodobno urejeno varstvo pri delu je vezano tudi na vstop Slovenije v Evropsko unijo, ki ima na tem področju zelo stroge standarde in merila.

Z varstvom pri delu so povezane tudi poškodbe pri delu. Teh je zadnja leta manj, a ne zaradi boljših delovnih razmer, ampak predvsem zaradi zmanjševanja zaposlenosti. Lani je bilo sicer v Sloveniji 28.776 poškodb pri delu, leto poprej pa 26.121. Raziskali so okrog 300 težjih poškodb, 18 smrtnih, 6 kolektivnih.

Kot je opozoril Borut Brezovar, bi kazalo tudi na področju varstva pri delu uvesti strožje kazni. Te bi morale biti večje od ekonomskih koristi. Najprej bi kazalo posodobiti vso potrebno zakonodajo, okrepiti inšpekcijo dela, povečati njene pristojnosti in inšpektorje, ki so zdaj slabo plačani, ustrezno nagradjevati.

Marija Frančeskin

SLOVENCI IMAMO KRAJŠE ŽIVLJENJE

Medtem ko smo v sedemdesetih letih po podaljševanju življenja sledili razvitim državam, se je v osemdesetih to gibanje zaustavilo, še zlasti pri moških. V zadnjih desetih letih se jim je življenje podaljšalo samo za 2,1 leta. Tako zdaj prebivalci Slovenije zaostajamo za državami zahodne Evrope od 1,6 do 4,4 leta pri moških in od 1,1 do 3,1 leta pri ženskah.

Kljub slabim rezultatom na področju pričakovanega trajanja življenja pa smo v Sloveniji dosegli razmeroma velike uspehe pri preprečevanju umrljivosti dojenčkov in mater ob porodu, čeprav tudi pri tem zaostajamo za zahodnimi državami.

Glavni vzroki umrljivosti so pri nas podobni kot v državah zahodne Evrope: na prvih treh mestih so bolezni srca in ožilja, rak in poškodbe. Ta vrstni red velja tako za moške kot za ženske, čeprav je delež bolezni obtočil med ženskami večji kot med moškimi. Pri mlajših moških in ženskah, starih od 20 do 64 let, je vrstni red prvih dveh vzrokov smrti zamenjan, tako da je rak najpogostejši vzrok smrti pri obeh spolih.

V Sloveniji največ ljudi umre zaradi bolezni srca in ožilja, ki prizadevajo predvsem starejše prebivalstvo. Število raste. Na leto zbolijo za rakom nad 7.200 ljudi, najpogosteje na pljučih, koži, dojkah, v ustih, žrelu in grlu, na debelem črevesu, danki, prostati in materničnem vratu. Zaradi podaljševanja življenjske dobe lahko pričakujemo, da se bo predvsem povojna generacija v prihodnjem tisočletju spopadla z velikim obsegom te nevarne bolezni.

ki so v največjem življenjskem zagonu. Te smrti so za nas Slovence še posebej tragične zato, ker nas je malo in ker se nas v zadnjem času vse manj rodi. Pa tudi sicer se v vseh tovrstnih primerjavah z zahodno Evropo slabše odrezemo, saj je pri nas nasilnih smrti, s samomorji vred, več kot v drugih deželah.

Druge pomembne skupine bolezni in stanja, ki močno ogrožajo prebivalce Slovenije, so: bolezni dihal (visoka stopnja hospitalizacije in veliko število obiskov v osnovni zdravstveni dejavnosti), bolezni kosti in gibal (najpomembnejši vzrok za odsotnost z dela) ter bolezni prebavil (visoka stopnja hospitalizacije in umrljivosti). Po podatkih sodeč so najbolj ogroženi moški.

Do zdravstvenih razlik pa ne prihaja samo med spoloma. Morda še večje, a bolj prikrito so socialne razlike, povezane z družbeno gospodarskim položajem. Ob hitrih družbenih spremembah in vpelejanju tržnega gospodarstva v Sloveniji naglo pada standard povprečnih ljudi. To bo gotovo vplivalo tudi na njihovo zdravje.

M. F.

Poškodbe nastajajo najpogosteje pri prometnih nesrečah. Ceste nam pobirajo velikanski krvni davek, ljudi v njihovi najustvarjalnejši dobi. Pri moških, starih od 20 do 64 let, so med vzroki za smrt na prvem mestu poškodbe. Vzroki zgodnje umrljivosti pri moških so poleg tega še bolezni obtočil, rak na pljučih, alkoholne okvare jeter ter samomorji, pri ženskah pa poleg poškodb rak na dojki in rak na materničnem vratu (oboje v večjem odstotku kot v zahodni Evropi).

Nesreče in nasilne smrti najpogosteje prizadenejo otroke in ljudi,

Z A N O V O

OTROCI JO POTREBUJEMO!

PRISPEVAJTE PO SVOJIH MOČEH!

ŽIRO RAČUN: 50101-654-41037.

HVALA.

OBJAVE O PRISPEVKIH PREBERITE V REVJI OTROK IN DRUŽINA.

BEJBAPIČNA KLINIKA
Ljubljana

DROBTINE

Pravice pacientov

Glavni namen dvodnevnega mednarodnega seminarja o pravicah in odgovornostih pacienta, ki se je pravkar končal na Bledu, je bil spodbuditi slovenske paciente, da bi tudi sami dajali pobude za izboljšanje svojega položaja, ne pa čakali le na državo. Dozdaj je bilo namreč zastopanje interesov pacientov neučinkovito. Tovrstna znanja bi bilo koristno vnesti že v sistem osnovnega izobraževanja. Hkrati bi bilo potrebno sodelovati tudi z zdravniško zbornico in zdravnike poučiti o pravicah in odgovornostih pacientov ter doseči, da bi spremenili odnos do pacientov.

Za zgled bi nam bila lahko Danska, kjer so na tem področju že tako daleč, da načrtujejo, da bi imela vsaka javna bolnišnica svojega ombudsmana, svetovalca za pravice pacientov.

Nadomestila za brezposelnost

V Sloveniji centri za socialno delo izplačujejo denarne dodatke približno 30.000 prejemnikom. Med njimi jih je kar 43 odstotkov starih do 26 let in neporočenih. To pomeni, da so prejemniki denarnih dodatkov pretežno mlada in zdrava delovna sila, ki je tudi eden izmed glavnih virov črne delovne sile.

Med vsemi prejemniki denarnega dodatka je kar osem odstotkov takšnih, ki prvič iščejo zaposlitev. Pretežna večina mladih je nekvificirana, zato bi jih kazalo čimprej dodatno izobraziti in usposobiti za kakšna dela.

Četrtnina študentov s štipendijo

V šolskem letu 1994/95 je prejelo državne štipendije blizu 40.000 dijakov in 13.000 študentov, kar je približno četrtnina vseh študentov. Tako pravica do štipendije kot tudi njena višina sta vezani na zajamčeno plačo, ki pa v primerjavi z življenjskimi stroški in povprečno plačo v gospodarstvu vse bolj zaostaja. Višina štipendije je odvisna predvsem od družinskega socialnega stanja, kraja prebivanja in šolskega uspeha. Štipendija pokriva le kakšnih 38 odstotkov življenjskih stroškov.

Zato študentje predlagajo, naj bi v bližnji prihodnosti pripravili celovit in natančno izdelan štipendijski zakon, kjer štipendija ne bi bila več le socialna kategorija, ampak sestavni del politike socialne države. Štipendija naj bi bila sestavljena iz nevračilnega dela in brezobrestnega posojila v razmerju 1:1. Vračanje posojila naj bi se začelo 5 let po koncu študija in trajalo 10 let. Zaradi izjemnega uspeha, težkih socialnih razmer, števila nepreskrbljenih otrok in podobno, pa naj bi vračilni del posojila zmanjšali ali celo odpisali.

Pripravila M. F.

